

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

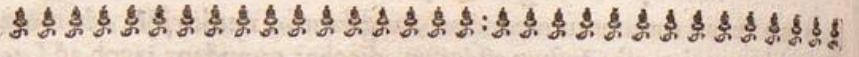
Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LVIII. B. Virgo etiam post Filii in cœlum ascensionem sedulò amarissimam ejus passionem editabatur. Emblema. Turtur sedens solitaria in spelunca, & consortem suum deplorans cum lemmate: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LVIII.

B. Virgo etiam post Filij in coelum ascensionem se-
dulò amarissimam ejus passionem meditabatur.

Meditabor ut columba. Isa. 38. 14.

- I. Urruravis notissima, ubi per immaturam mortem dilectum suum Consortem amisit, non duntaxat imposteorum vitam coelibem degit, sed & solitudinem petens reliquos vitae dies in gemitu & planctu consumit: Nihil, ait S. Augustinus, *tam amicū gemitibus, quā columba;* *dū noctūque gemit.* Ad quod pariter alludit Prophetarum Princeps Isaias, dum suspiria, gemitus & fletus sanctarum animarum, in hac mortali vita & lacrymarum valle degentium, columbae gementi, atque meditati *assimilavit; Quasi columbae meditates gememus; & Virgilius: Nec*

S. Aug. in

Psal. 54.

Isa. 59. 11.

Virg. Ecl. 1.

gemit
colu
Nec p

lorofa
quae
sam i
digni
deple
tem,
suae v
sum
Filij
sic qu
raban

tur;
erat
narr
viffi
B. V.
nem
reli
Calv
sus fr
tare
Efo
JES
tim

sua
repu
sola
Abi
cess
adu

gemere aëria cessabit turtur ab ulmo, hinc pro Lemmate nostræ mysticæ columbæ, vel turturi solitariæ in deserto sedenti, inscribere placuit: Nec plangere cessat; vel si fortasse magis tibi arridet ad propositum:

Gemit Dilectum suum.

Per hanc columbam gementem, seu turturem solitariam rectè dolorosam Christi Matrem, nunc Filio ac Sponso orbatam intelligimus, quæ dilectissimum animæ Sponsum ac Filium suum etiam post gloriosam in cælos ascensionem, cum de amarissima ejus passione, cruce & indignissima morte recordaretur, inenarrabilibus gemitibus, quoad vixit, deploravit; proinde sæpius, ut ipsa B. Birgittæ dixit, Calvarium montem, aliâque sacra Palestinæ loca, in quibus amantissimus Filius passionis suæ vestigia reliquit, piâ ac constanti devotione per superstite vitæ cursum visitavit: *Omni tempore, inquit ipsa ad B. Birgittâ, quo post ascensionem Filij mei vixi, loca visitavi, in quibus ipse passus est, & mirabilia sua ostendit, sic quoque passio sua in Corde meo fixa erat quòd sive comedebam, sive laborabam, quasi recens erat in memoria mea.*

Lib. 6. Re- vel. cap. 56.

Et hoc est, de quo Sanguinum Sponsus in suo Epithalamio testatur; *Columba mea in foraminibus petrae; in caverna macerie;* Petra autem erat Christus & hic Crucifixus, per foramina autem petrae SS. ejus manuum, pedumque Vulnera intelliguntur, & per cavernam macerie suavisimum COR JESU immitti lancea perforatum; in his ergo SS. plagis B. Virgo & Mater, quamdiu in vita fuit, per devotissimam meditationem, contemplationem & compassionem habitavit: *B. Virgo, ait Cornelius, sepulchrum Christi, quod excisum erat ex petra, æquè ac montem Calvarie, ubi petra infixæ erat Crux Christi, reliquaque loca, in quibus passus fuerat Christus, crebrò & devotè visitabat, & obibat, ut in eis penè habitare videretur.* O anima Christiana! imitare & tu hanc SS. Deiparam: *Esto quasi columba nidificans in summo ore foraminis, hoc est, in SS. CORDE JESU; & quid dulcius, quàm meditari in mandatis Domini, ac præsertim juxta exemplum afflictissimæ Matris de vita & passione JESU?*

Cant. 2. 14.

Cornel. in Cant. 2. 14.

Jerem. 48. 28.

2. De Muliere Sareptana referunt Regum fasti, quòd in viduitate sua supremo animæ suæ solatio duo sibi ligna extra portam civitatis Sareptæ collegerit, quibus inopiam ac calamitatem suam ante obitum solari expetebat. *En colligo duo ligna, &c.* Subintrat hîc Rupertus Abbas, derelictam illam & inopem Viduam bene in extrema sua necessitate duo ligna expetiisse, & collegisse, quia per illa Crux Dominica adumbrata est, quæ ex duobus lignis, uno erecto, & altero transverso

3. Reg. 17. 12. Rupp. Abb. de Trinit. l. 5. c. 7.

Nnn 2

est

est composita, atque unicum miseris mortalibus in vita & in morte solet esse consolacium: *En*, inquit dictus Rupertus in persona hujus desolatae Viduae, *Colligo duo ligna, & meam consolor inopiam, amplectens duo ligna crucis, &c.*

Obserua hinc anima Christiana perelegantem typum in Sacratissima Deipara, Vidua Hierosolymitana & derelicta explerum, quæ post abitum Filij in cælum non majus solamen habuit, quàm ut iteratò sacra loca visitaret, & duo ligna crucis meditando colligeret; hic erat quotidianus cibus & potus dolorosæ Matri, usque dum in cælum assumpta est: *MARIA autem conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo.*

Luc. 2. 19.

Ita Ruth, nota illa Moabitica in agrum divitis Booz tempore messis se contulit, ut ibidem relictas metentium spicas colligeret, quam ubi Booz aliquando conspiciatus est, eam ad panem in aceto intingendum peramicè invitavit: *Quando hora vesperti fuerit, veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto, &c.*

Ruth. 2. 14.

plùs quàm Ruth innocentissima & inops Vidua Sacratissima Deipara, quæ non in agro Booz, sed in agro Golgothæo relictas passionis spicas, & verum frumenti granum, à Judæis in cruce contritum, & mortificatum, per reliquos vitæ dies, quantum potuit, per devotissimam meditationem ac contemplationem collegit, quem panem mysticum in aceto amarissimæ passionis intinctum, quotidie manducavit, non imemor illorum improbiorum: *Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium, & nomen ejus non memoretur amplius.* O anima Christiana & Religiosa, habes hinc exemplar, quod tibi à dolorosa Virgine & Matre tua monstratum est, qualis esse debeat quotidianus cibus tuus; audi, & imitare Mellifluum: *sit tibi, inquit, JESUS semper in corde,*

Jerem. 11. 19.

S. Bernh. cit.

à le Blanc.

Tom. 6. in

Psal. 130. v. 5.

consolatio tua,

oratio & contemplatio tua;

vita & mors & resurrectio tua.

Hæc S. Bernhardus.

3. Recordor hinc Divini illius Sponsi, qui ut dilectam suam Sponsam ad jugem sui amorem excitaret, ab ea petijt, ut effigiem sui semper in corde & mente, atque etiam in brachio & operatione gestaret, eoque quasi signaculo cori & brachium obsignaret: *Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.*

Cant. 8. 6.

O beatissima Virgo! tu per illam Sponsam designata es, quæ hunc dilectum sanguinum Sponsam ac Filium tuum semper ut signaculum super COR tuum non solum ethice per amorem plusquam maternum, sed etiam physicè super brachium tuum portasti; & neque in infantia tantum, dum eum virgineis strinxisti ulnis, tories pectori admovisti, in Ægyptum portasti, &c. Sed etiam cum de cruce deponeretur, illum materno sinu excepisti, & ut signaculum super cor tuum & brachium tuum posuisti, quod signaculum nunquam per omnem vitam in te deletum, sed novis semper quotidie incrementis renovatum est: Virgo MARIA, ait Alanus, Christum posuit super Cor suum, ut signaculum, quia ipsi per imitationem conformata est, ejusque gratiâ consignata. Hoc autem incognitum fuit diabolo, & cognitum Angelo: super brachium tuum, id est, in omnibus operibus tuis memor eris mei. Super Cor Virginis, & super brachium Dilectus ponitur ut signaculum, quia in cogitationibus, quæ notantur per cor, & in actionibus, quæ per brachium, Virgo Filium imitatur. Hæc Alanus.

Alanus
apud Cornel.
in hunc. loc.

Ex quibus facile colliges prudens Lector, dolores Sacratissimi CORDIS MARIÆ usque ad finem vitæ semper durasse, proinde hactenus immeritò cum Vate Threnologo dicere poterat: *Memoriâ memor ero; Thren. 3. 20. & tabescet in me anima mea.* Juvat hic audire S. Ildephonsum: *Si scire volumus, inquit, quid DEI genitrix post resurrectionem Domini, antequam ipsa cælos ascenderet, agebat, sine dubio loca Dominicæ Nativitatis, Passionis, Sepulture, & Resurrectionis frequenter circumiens, invisere cupiebat, in iisque etiam locis lacrymas fundebat, & Sanctissimi Oris sui oscula dulcissima imprimebat: & quidem tanto cum amore ac dolore, tantâ cum pietate & animi sensu, ut, beato Alberto Magno attestante, hæc Sacratissima Deipara sæpius in ejusmodi contemplationibus, ac sacris peregrinationibus præ animi teneritudine & vivâ Dominicæ passionis apprehensione & compassione erga Filium mortua fuisset, nisi eam DEUS miraculo in summum primorum fidelium solatium sustentasset.* Ito nunc tepide Christiane, qui immemor Passionis Dominicæ vivis; ad quid, obsecro fodes, Christianus es, si Christum & Sacratissimam Matrem ejus imitari non satagis? *Sine causa, ait Mellifluus, sum Christianus, si Christum non sequor; & nunquid Gentium Doctor Paulus monet: Recogitate eum, qui talem sustinuit à peccatoribus adversus semetipsum contradictionem, ne fatigemini animis vestris deficientes; nondum enim ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes? Observa hic tepide Christiane tò Recogitate, quasi diceret Apostolus; Icerum,*

s. de Af-
sumpt. B. V.

B. Albert.
M. super
Missus.

Hebr. 12. 3.

- iterumque cogitate, ac revolvite juxta exemplum dolorosæ Matris ac primorum Christianorum Christum JESUM & hunc Crucifixum, quem Angelus Dominicæ Resurrectionis prænuntius non alio nomine, quam
- Marc. 16. 6.* Crucifixi decoravit: *JESUM quæritis Nazarenum Crucifixum?* Non dixit Dominum, Regem gloriæ, Judicem universorum, &c. Sed Crucifixum NB. etiam post gloriosam ejus resurrectionem: *Non erubescit, sunt verba Victoris Antiocheni, Crucifixi nomen, hoc uno enim nomine, & re omnium bonorum nostrorum summa continetur.*
- Viß. Antioch. in c. 16. S. Marc.* 4. S. Paulus insignis amator & imitator Crucifixi JESU de seipso testatur: *Christo confixus sum cruci: Vivo autem non ego, vivit verò in me Christus.* Si Discipulus hoc de suo Magistro, quid pensamus de Sacratissima Matre Crucifixi JESU, cujus tota vita cum Filio crux fuit & martyrium? Proinde meritò à S. Epiphanio appellata est *Cruciformis*, quia semper unà cum Christo Crucifixo per omnem vitam unita fuit, de quo assiduo cogitavit: *Dilectus meus mihi, & ego illi.* O anime mihi ubi nostræ subinde, inter orandum & meditandum sunt cogitationes? Ah quoties dicimus: O DEUS ego amo te: Amor meus crucifixus est: Vivat JESUS amor meus, & MARIA Mater ejus, & interim mentem ad creaturas convertimus? Sic *vox quidem est Jacob, manus autem manus sunt Esau*, dum aliud loquimur, aliud operamur. O nos desides, & miseros! quoties aspiciamus, vel transimus imaginem Crucifixi Redemptoris nostri, ac Sacratissimæ dolorosæ Matris ad pedem crucis stantis, & ridemus? Et nulla commiseratione erga illos tangimur? Si *compatimur & conglorificabimur*, ubi nostra compassio est? S. Gregorius Nyssenus Episcopus, cum aliquando in pictura observasset, & considerasset severam Abrahami pietatem, quâ Isaacum filium suum super struem lignorum DEO in holocaustum offerre intendit, mox in largissimas profusus est lacrymas: *Vidi, ait ipse, sapius descriptionem ejus (immolationis Isaac) imaginem, & sine lacrymis transire non potui, cum tam efficaciter, & ad vivum ob oculos historiam rei poneret.* Eheu ubi nostræ sunt lacrymæ? Vel saltem digna commiseratio, & amor reciprocus, dum effigiem Crucifixi DEI Filij & afflictissimæ Matris ejus intruemur, vel contemplamur? Si quis amicorum tali ac tanto sanguinis pretio te ô Christiane, à morte liberasset, quanto, obsecro, te illi obstrictum profitereris beneficio? Et DEUM non curas?
- Marcin in Proloq. de Pass. Dom.* Hanc veritatem cum aliquando S. Elisabeta Regis Ungariæ filia attentiore mente considerasset, simulque luctuosam Crucifixi JESU effigiem in templo aspiceret, inter manus Gynæcei, deficiente animo, in

in deliquium lapsa est, ubi tandem ad se rediens exclamavit: Ubi eram haecenus o mi JESU! o amor crucifixæ? Tu cœli, terræque Dominus in ligno nudus & abjectus pendes, & ego superbiam terra & cinis? Tu cruentis spinis coronatus es, & ego aureâ, gemmisque distinctâ coronâ? Tu Sponsus meus purpureo natus in sanguine, & ego purpurâ regiâ & aureâ telâ vestiar? Tu dirissimis clavis perforatas gestas manus, & ego pretiosis cirothecis eas tegam? Sacratissimum Cor & Latus tuum crudelissimâ lanceâ perforatum est, & ego cor durum erga te & pauperes geram? Tu in summa & extrema pauperie, & ego in opulentia? Tu novissimus virorum, & ego cupiam magnifieri? Tu in fame & siti, & ego in exquisitis epulis? Tu in summis doloribus, & ego in regalibus delicijs? O amantissime JESU! quomodo haecenus tam benignè poteras tolerare tam inutile terræ pondus? Aut posthac alia ero, aut nulla; aut tibi vivam, aut non ampliùs vivam. Dixit, habitum regium cum plebeio commutavit, vitamque sanctissimam, prout rei eventus postea declaravit, constantissimè usque ad beatum obitum duxit. Tantùm huic Reginæ profuit, vel semel Crucifixum JESUM pio mentis oculo considerasse. Et tu o anime mi, quid agis, qui toties Crucifixum in via, in templo, in conclavi conspicias? Et nullo amoris affectu & sensu in illum moveris?

5. Refert Æneas Sylvius, postea Pontifex maximus, Pius II. *Æneas Sylv. cit. ab Engelgr. Dom. Quinq.*
 dictus, quòd Pachorus nobilis juvenis Lucretiæ amasiæ suæ æquè nobili in sinceri amoris signum perelegantem florum fasciculum transmissit cum schedula amatoria in fasciculo inserta: *Cogita de me, & ego de te.* Apagite mundani & infani amores; Christus nobilissimus sanguinum Sponsus, etiam postquam in cœlum abiit, Sacratissimæ tamen Sponsæ, ac Virginis Matris suæ oblivisci non potuit, sed ei in summâ amoris thesseram similem florum fasciculum reliquit cum epigraphæ: *Cogita de me, & ego de te.* Audi ipsam hanc Divinam Sponsam loquentem: *Fasciculus myrrhæ Dilectus meus mihi,* & in alio loco: *Ego dilecto meo, & ad me conversio ejus.* O quoties in hac lacrymarum valle post gloriosam Filij ascensionem castissima illa turtur & derelicta Vidua has in cœlum ad dulcissimum Natum suum ingeminavit voces: *Cogita de me, & ego de te.*

*Cant. 1. 12.
Cant. 7. 10.*

Dum speluncam Berhlemicam subinde invisit, ubi orbi peperit Salvatorem, eumque ubere de cœlo pleno lactavit, jam tunc præcognoscens, illas virginei lactis guttas in sanguinem convertendas, pro salute universonum aliquando in cruce effundendum, suspirabat *Dilecta illa;*

illa: Omi JESU cogita de me, & ego de te. Si interdum visebat patrium solum, in quo ad Angeli nuntium VERBUM castis concepit visceribus, ubi & ipsum educavit, ac pluribus annis cum illo in laboribus & mirabili paupertate vixit; ah quis dicet, quis effari poterit amoris illius excessum & maternum affectum, quo in dilectum & floridum suum ferebatur Nazaræum? Credo, & firmiter mihi persuadeo, quod se convertens ad Angelos, qui assiduo Reginam suam, tanquam supremi Principis sui Matrem, velut Aulici officiosè stipabant, sæpius dixerit: *Adjuro vos filie Hierusalem, si inveneritis Dilectum meum, ut nunciatis ei, quia amore langueo.* Si ad montem digressa est Olivarium, ubi dilectus animæ Sponsus Sanguinem suum tam copiosè pro orbis salute profudit, ut omnium elueret noxarum maculas; in quo loco ille quoque gloriosus de morte, inferno & diabolo Triumphator ad caelos ascendit, ineffabili pietatis affectu sacra ejus exosculabatur vestigia, miraculosè in viva illa petra expressa, cum Paulo millies ingeminans:

Cant. 5. 8.

Philipp. 1. 23.

Cupio dissolvi, & esse cum Christo. Si alia loca sacra miraculis illustrata, aut sanguine Filij rigata, & peculiariter Calvariae montem invisebat, in quo Dominus universorum cruci affixus est, & vita cum morte duello conflixit mirando, quis fando dicere valebit, quàm amaris lacrymis terram illam sanctam irrigarit? Si ad Domini ac Filij sui sepulchrum perrexit, credo, hanc Sponsam totam amore in DEUM emolitam ad cœlestes aulae Spiritus illud geminasse: *Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.*

Cant. 2. 5.

Cant. 1. 12.

Quaresm.
Tom. 1. de
SS. Vul.

Odolorosissima Mater! verè erat *fasciculus myrrhæ Dilectus tuus: Inter ubera* (imò & in corde tuo) *commorabitur*; & si in corde B. Clarae V. de monte Falcone fasciculus ex varijs Dominicæ Passionis instrumentis collectus, cum effigie Crucifixi JESU post ejus felicem ex hac vita discessum inventus fuit; quantò magis in Sacratissimo CORDE tuo ô Beatissima! tota Christi JESU vita, crux & passio inscripta, & digito DEI insculpta poterat reperiri? O si aliquando Christus JESUS & hic Crucifixus sculperetur in CORDE meo, ut nihil præter illum cogitarem, & amarem! ô Domine! hic opus est stylo ferreo.

Rho Hist.

Virt. l. 3. c. 2.

§. 10.

6. De Venerabili Ursula Benincasa Virgine Neapolitana, cujus spiritum jussu summi Pontificis S. Philippus Neri diversimodè probavit, & approbavit, recenset Rho, quod, cum effigiem Christi in cruce patientis, vivis expressam coloribus pro suo genio & devotione vehementer desideraret, nec ullus pictorum, quantumvis artis peritus illius mentem assequi, aut ei satisfacere posset, ipsa, quæ hactenus nun-

manquam penicillum attigit, aut colores tractavit, ausa est Crucifixum pingere, in qua effigie ad vivum dolores patientis JESU, ejusque amorem arte prorsus miranda expressit: Ita effinxit imaginem, inquit Rho, ut in medijs doloribus Divinam illam charitatis alacritatem, qua hominibus salutem afferebat, incorruptâ dolorum significatione representaret. Amoris scholam unam omnibus parem artibus quis neget?

O si beatissima Virgo & Mater doloris & amoris penicillos attigisset, & in tabula dilectissimum Filium suum in cruce amore nostri vulneratum, & morientem pinxisset, quis mortalium hanc potuisset æstimare picturam? Hæc una imago præ reliquis omnibus omnium sibi vendicasset amorem. O dolorosissima Virgo! pinge, ah pinge in tabula cordis mei similem luctuosam patientis & crucifixi Filij tui effigiem, ut nihil in posterum aliud memoria mea cogitet, quàm JESUM Christum, & hunc Crucifixum; de nihilo alio discurrat intellectus, quàm de Christo JESU, & hoc Crucifixo; nihil aliud voluntas velit, quàm Christum JESUM, & hunc Crucifixum, ut sic semper *Vita mea Deut. 28. 66.* sit quasi pendens ante me, imò in me, ut cum Apostolo dicere possim: *Christo confixus sum cruci: Vivo autem non ego; vivit verò in me Christus. Gal. 6. 19.* Ah utinam in hac meditatione exardescat ignis doloris, ignis amoris in me, ut verè dicere possim: O beatum incendium amare DEI Filium, & Sacratissimam Matrem ejus dolorosam.

Mater Dolorosa.

ooo

CON-